

2°. Hoe weet de minister, dat de vraagstukken te moeilijk en te ingewikkeld voor mij geweest zijn. Heeft hij dat kunnen opmaken uit mijn rapporten? Welnu, dat hij mij dan ontslag geve, maar niet mijn collega's, waarbij dat niet gebleken is.

Dieren, 12 Mei 1926.

J. CRANS.

II.

„De minister kan niet inzien, dat de getroffen maatregel voor de afgevoerde artsen in hooge mate grievend is”.

Nu kan m.i. „in hooge mate” er wel af, maar ik kan den minster verzekeren, dat ik het wel grievend vind, als men eenige jaren zijn best heeft gedaan om de overheid op haar verzoek tegen matige vergoeding van dienst te zijn en de post brengt je zonder boe of ba een briefje, dat die overheid het voortaan anders heeft geregeld en je diensten niet meer noodig heeft. De qualificatie grievend moge niet door ieder gedupeerde juist gevonden worden, als een onhebbelijkheid is het zeker door allen gevoeld en ieder vond de manier lomp. Het is jammer, dat de heer DE GEER dit niet heeft kunnen inzien, hij heeft hierdoor een goede gelegenheid laten voorbij gaan om vast te stellen, dat wellevendheid in den omgang tusschen overheid en dienaren door hen wordt gewaardeerd.

Loenen a/d Vecht, 17 Mei 1926.

L. L. POSTHUMA.

DE STRIJD IN DEN HAAG.

Het lijkt mij zeer gewenscht, dat de artsen in Nederland ook van de zijde der Volhardingdokters en dan *naar waarheid* worden ingelicht omtrent den stand van het conflict na een jaar van strijd.

Het aantal huisartsen werd resp. in November en Januari met één vermeerderd. De eerste heeft reeds 1600 leden op zijn naam, terwijl de laatste maandelijks met 100 vooruitgaat. Het aantal tandartsen werd van twee op vijf gebracht. In dit jaar werden *acht duizend* leden ingeschreven, terwijl nog verscheidene, die uit het O.Z.G. terugkwamen door storting van een bedrag hun oude nummer en hun oude rechten terugkregen.

Zien wij nu naar het vijandelijke front, waar de dokters zich in het O.Z.G. verschanst hebben, dan blijken twee specialisten, waaronder één tandarts, ontslag genomen te hebben, terwijl de anderen zich zeer ontsticht gevoelen over het weinige salaris, dat hun uitgekeerd wordt.

Wat de huisartsen betreft: collega ITTMANN is naar een dorpje gaan practiseeren, collega ROMBOUITS maakt een studiereis naar Indië, collega OVERSTRATEN KRUIJSE heeft ook een benoeming naar een dorpje gekregen.

Wanneer wij een arbiter lieten beslissen, wie der partijen gewonnen heeft, dan zal hij tot de slotsom moeten komen, dat de leden van de Maatschappij voor Geneeskunst het pleit verloren hebben.

Rijswijk (Z.-H.), Mei 1926.

B. J. DE HAAN.